

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

ЧЕСТИТ 8-И ДЕКЕМВРИ!

Уважаеми студенти и колежани,
Уважаеми преподаватели в Технически колеж-Казанлък, Технически университет-София и Инженерно-педагогически факултет и Колеж към ТУ-София в Сливен,
Скъпи арсеналци - бивши и настоящи студенти!

За мен е удоволствие да Ви поздравя от името на ръководството на „Арсенал“ АД с 8 декември - Празникът на българската академична общност. За пореден път искам да Ви уверя, че дружеството високо цени труда и усилията на всеки един от вас, който смело върви по пътя на знанието.

Утвърждавайки традицията, градена в продължение на 145 години, „Арсенал“ продължава да бъде ковачница на специалисти, които отговарят на изискванията на деня. Дружеството бе основен инициатор за откриване на Техническия

колеж в Казанлък, който свързва по най-добрия начин практиката с науката. Отчитайки значимостта на високообразованите и квалифицирани кадри за просперитета на фирмата, бе създадена и успешно работи Стипендиантска програма в подкрепа на студентите, работещи в „Арсенал“. Защото знаещите и моещите хора са тези, които движат човечеството напред.

От първия 8 декември през 1903 година до днес – вече 120 години, българската академична общост празнува своите постижения и своя стремеж да се развива и усъвършенства. Всички вие, които сте минали или днес изминавате трудния път на академичното образование, сте част от тази общност, призвана да променя света към по-добро.

През 2024 година „Арсенал“ ще празнува своя вековен юбилей в Казанлък и това е повод да се гордеем с успехите, постигнати от нашите предци, и да имаме самочувствието, че сме част от настоящето и бъдещето на нашето уникално предприятие.

Пожелавам на всички здраве и с увереност да покорявате все по-високи професионални върхове!

Честит празник!

Инж. Николай Ибушев

Генерален директор на "Арсенал" АД

Почетен гражданин на Казанлък

Основател и ръководител на МК „Алтернативата на гражданите“

„АРСЕНАЛ“ АД

Предлага работа за висококвалифицирани инженери

Тел. 0885332535; от 08.00 до 16.00 часа, всеки делничен ден
e-mail: karieri@arsenal-bg.com

Всички специалности и условия може да видите на Стр. 5

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Ресторант Орешака Казанлък

СТАНИ ЧАСТ ОТ НАШИЯ ЕКИП!

„НИМЕКС“ ЕООД

ЕИК 123094839

За ресторант „Орешака“

ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ

- Хигиенисти;
- Сервитьори;
- Готвачи;
- Управители.

Необходим документ при кандидатстване:
* Автобиография

За повече информация: 0700 70 717

100 ГОДИНИ „АРСЕНАЛ“ В КАЗАНЛЪК

„Арсенал“ изпраща една силна 2023-та и посреща годината на своя вековен юбилей на казанлъшка земя – 2024-та. Няма равнодушни към тази достолепна годишнина – тя изпълва сърцата с гордост, радост и надежда. Създаден в годината на Освобождението – 1878-а, първото в страната промишлено предприятие – днешният „Арсенал“, извървява труден и сложен, но и славен и романтичен път.

Новото му летище датира от 1924 година, когато край Казанлък започва невиджано дотогава у нас строителство – на индустриалната карта на България се появява първата българска Военна фабрика, коренно променила живота на местното население.

Благодарение на специалистите и работниците – първопроходци, в нея закипял живот, непознат по българските земи. На бурното и развитие се дивили и българи, и чужденци. Технически нововъведения и нечут трудов ентузиазъм белязали растежа ѝ и я превърнали в най-мощното военно предприятие на България. По-късно „заводът-майка“ става основа за изграждането на много други промишлени предприятия в страната.

Впечатляващата със своята всеобхватност грижа за хората, работещи в него, придобива в днешно време непонятни за мнозина мащаби.

Разрастването, напредъкът и процъфтяването му водят до удостояването му с най-високите български държавни отличия и до огромен международен авторитет, разгърнат днес до неузнаваемост и превърнал „Арсенал“ в световно призната марка.

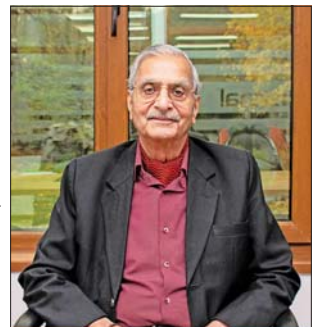
Останалото е едно вълнуващо очакване на големия юбилей – 100 години „Арсенал“ в Казанлък.

Бригадир Мета: МЛАДИТЕ ХОРА ТРЯБВА ДА ЧУВСТВАТ ПРИНАДЛЕЖНОСТ КЪМ КОМПАНИЯТА

„Вярвам, че професионалното удовлетворение и израстване, особено при младите хора, е в това да приемат компанията като свое семейство и да работят така, че тя да ги иска“, казва ръководителят на офиса на „Арсенал“ в Индия бригадир Равиндер Мета*

Когато съдбата те срещне с човек от ранга и достолепието на бригадир Равиндер Мета, не ти остава нищо друго, освен на благодариш. И във всеки делник, лесен или труден, да си повтаряш неговите думи, че в живота човек често е изправен на кръстопът и, каквото избор да направи, той никога не е случаен.

Равиндер Мета, или познат като бригадир Мета, ръководи представителството на „Арсенал“ в столицата на Индия – Делхи. Това е първият офис на дружеството извън България, а неговият ръководител е с чин на висш военен от Въроръжените сили на Индия. Бригадир Мета е посветил 34 години от живота си на армията, след това е работил в сферата на банковото

Бригадир Мета

дело, в различни корпорации и в публичния сектор. Пенсионира се след дълга и богата трудова кариера. През 2008 година са първите му срещи с представители на „Арсенал“. Партньорството продължава до днес, цели 15 години.

На стр. 3

КОЛЕДЕН БАЗАР В РЪЖЕНА ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ЧИТАЛИЩЕТО

На 2 декември Народно читалище „Светлина-1928“ в село Ръжена, с подкрепата на кмета на населеното място Христо Ванеджиков организира Коледен базар. Идеята е да се наберат

това съветниците от групата на непартийната формация – Добрин Драгнев, Мариета Пепелешкова и Иван Иванов, щедро напазаруваха от Коледния базар.

втори етаж някога е бил дом за читалище „Светлина-1928“, а днес е необитаем и се нуждае от сериозен ремонт.

Както сочи и годината в името на читалището, то е основано преди 95 години, през 1928-а. През 1932 г. започва строежът на сградата, в която се помещава заедно с библиотеката, като за целта Кооперативният дом се съгласява строежът да започне върху неговите магазини и складове. В своята почти вековна история читалищните формации са спечелили много награди и грамоти, а самото читалище е носител на орден „Кирил и Методий“ – II степен.

По думите на кмета на Ръжена Христо Ванеджиков, вторият етаж на сградата последно е бил ползван за читалищна дейност през 90-те години на миналия век. Оттогава достоянствената зрителна зала, в която някога децата на Ръжена са гледали и кино, с високите, извити тавани, осигуряващи чудесна акустика, и почти професионалната сцена са изоставени. Покривът тече и водата е нанесла сериозни поражения върху стените, а на места таваните са пробири и в тях чернеят опасни дупки. Идеята е, като начало, да се обследа покривът и да се ремонтира там, където е необходимо. А под него – и зрителната зала, и стаята със скулптурните заготовки на местния творец Димитър Копчев, и релпационните зали също се нуждаят от сериозно обновяване. Затова пък желанието, с което някога е градено читалището и което се е предало на съвременните поколения, обещава този духовен дом да започне нов живот. Необходимо е само подкрепа за тези хора, за да съхранят вярата си, че хубавите неща се случват. По Коледа и след това.

Юлия Младенова

Съветниците от „Алтернативата на гражданите“ с Дядо-Коледовците от базара в с. Ръжена

достатъчно средства, с които да се започне възстановяването на читалищната сграда. Председателят на читалищното настоятелство Надежда Димитрова бе изработила уникални Дядо-Коледовци, които привлякоха вниманието на малки и големи. Прекрасни ръчно изработени сувенири, топли терлици и чорапи, изплетени от естествена вълна, вкусни сладкиши, от които човек се чуди кой по-напред да си вземе, весели снежни човеци от дърво, коледни венци за „добре дошли“ у дома, шишарки, превърнати в елегантна украса за къщи или за офиса – всичко това бе направено от сръчните ръце на жителите на Ръжена и изкупуно буквално за минути. И бяха събрани общо 2159 лева – от продажба и от дарения, като най-голямото дарение бе от общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“. Те подкрепиха каузата с 1000 лева, а отделно от

„Вие сте първите общински съветници, които идвате при нас, за да се запознаете на място с нашите проблеми и да ни подкрепите в търсенето на решения за тях“, обръна се към представителите на „Алтернативата на гражданите“ председателят на читалището Надежда Димитрова. Тя от сърце благодари за вниманието и съпричастността на групата съветници към тревогите на местните жители за окаяното състояние на читалищната база. Тази визита и дарението развълнуваха хората от селото и им донесоха надежда, че има светлина за читалище „Светлина-1928“. С този коледен базар жителите на с. Ръжена поставят началото на кампания за събиране на средства, с които да се направи обследване на покрива на сградата, чийто

НАШИ СИНДИКАЛИСТИ В РУМЪНИЯ

Членовете на Фирмената синдикална организация на КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД – Стела Гърдева и Христо Саръев, взеха участие в международен семинар, организиран от IndustriALL European Trade Union (Европейски синдикат на индустриалните предприятия). Обучението се проведе в румънския град Тимшоара и в него участваха представители на синдикални организации от металния сектор

възраст от други държави“, еднородни са арсеналците Христо Саръев и Стела Гърдева. Христо е конструктор, „Мерителни инструменти“ в Завод 1/104. Работи в „Арсенал“ от 6 години и от 6 години е член на ФСО на КТ „Подкрепа“. Стела е плановик в Икономическия отдел на Завод 5/304. Тя е от м. юни 2023 г. в „Арсенал“ и от тогава членува в синдикат „Подкрепа“. И двамата приемат професионалното си развитие във фирмата изключително отговорно. И двамата смятат, че в синдикалната дейност на и-д-о-б-р резултат би се получил, когато опитът на по-възрастните синдикалисти се съчетае с идеите и вижданията на младите. Христо и Стела благодарят на фирменото ръководство и на генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев за възможността да участват в международния семинар, предоставяйки им служебен отпуск за синдикална дейност.

Юлия Младенова

Участниците в обучителния семинар в Румъния

двумата млади синдикалисти, целта е работещите хора на тяхната възраст да станат по-информирани и по-отговорни, да се чувстват съпричастни към фирмата, където работят, и да оценят предимствата, които им дава членството в синдикална организация.

„Това обучение е трупане на опит и сверяване на часовника с колеги на нашата

Юлия Младенова

ДРАГОМИР ПЕТКОВ ПОДАДЕ ОСТАВКА КАТО ОБЩНСКИ СЪВЕТНИК

„Заявявам, че подавам оставка като общински съветник в община Казанлък, издигнат от Местна коалиция „Алтернативата на гражданите“ в изборите за общински съветници и кметове, проведени на 29 октомври 2023 година. Моля, на основание чл. 30, ал. 4, т. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, Общинска избирателна комисия предсрочно да прекрати пълномощията ми.“

Това е текстът в заявлението на Драгомир Петков до Общинска избирателна комисия – Казанлък, което той е подписал в присъствието на общинските съветници от групата на Местна коалиция „Алтернативата на гражданите“ и на основателя и ръководителя на Коалицията инж. Николай Ибушев. Решението си Драгомир Петков е заявил в писмена форма на 6 декември 2023 г. и е адресирано до Общинската избирателна комисия чрез Председателя на Общински съвет – Казанлък. Очаква се в рамките на същия ден г-н Петков да депозира заявлението си за оставка като общински съветник в канцеларията на Общински съвет – Казанлък.

Общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“ уважават избора на Драгомир Петков и му пожелават успехи в неговите бъдещи начинания.

Честито пенсиониране!

На Славка Мечева

Годините, прекарани с теб, щастливите мигове и красивите отношения завинаги остават в нашите сърца.

Остани си все така прекрасна, мила и добра душа. Чест е за нас, че те познаваме, от работа те освобождаваме, спокойствие и заслужена почивка пожелаваме.

От контролните на Завод 1, цех 400

С колегите

ГРАФИК ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРАЗНИЧНИТЕ ТОРТИ

Във връзка с настъпващите Коледно-Новогодишни празници и предстоящите почивни дни в края на м. декември 2023 година, е съставен график за получаване на тортите на работещите в „Арсенал“ АД и „Арсенал - 2000“ АД, чийто рождени дни са в периода от 18 до 31 декември.

На 18 декември празничните си торти получават родените на 18, 23 и 24 декември;

На 19 декември – родените на 19, 25 и 26 декември;

На 20 декември – родените на 20, 27 и 28 декември;

На 21 декември – родените на 21, 29 и 30 декември;

На 22 декември – родените на 22 и 31 декември.

Бригадир Мета: МЛАДИТЕ ХОРА ТРЯБВА ДА ЧУВСТВАТ ...

Продължава от стр. 1

Тази година, на 31 декември, бригадир Мета е решил да приключи своята активна професионална дейност, предавайки поста, заедно със знанията и опита си, на своя млад колега Томас Джордж. Дни преди това да стане факт, в Управлението на „Арсенал“ моята съдба ме среща с бригадир Мета и с Томас Джордж. И докато благодарая за възможността да направя интервю с него, моят събеседник мъдро отговаря: „Аз Ви благодарая, защото се чувствам уважен. Перото е по-силно от меча“.

- Бригадир Мета, бихте ли ни разказали за себе си. Вие сте от страна, която за повечето от нас, българите, все още е някак си далечна и тайнствена.

- Ние в Индия вярваме в съдбата. Дори и да вървим към определена цел, вярваме, че сме водени от някаква сила. В живота често си на кръстопът и се чудим дали да тръгнеш наляво, надясно или направо, но изборът никога не е случаен... Сега съм на 88 години и навлизах в своята 89-годишнина. Роден съм във време, когато Индия не беше разделена с Пакистан. Родното ми място е Лахор. Израснал съм в семейство на лекари. Само най-малкият брат на баща ми избира да служи при военните – в далечната 1935 година. Когато бяхме деца, всички го боготворяхме. За съжаление, той беше убит през 1942 година по време на операция срещу японците. След обявяване на независимостта на Индия родното ми място остана на територията на Пакистан и се наложи да се преместим в Индия. За щастие, баща ми беше на държавна служба и, макар че загубихме цялата си собственост – движима и недвижима, ние бяхме късметлии, защото тогава мно-

решил да кандидатствам за офицер. През 1952 година се присъединих към военните сили, за да се обучавам за офицер, като предметите не бяха свързани само с военното дело, но и академични. Първият ми чин бе втори лейтенант (Б.р. – днес той е премахнат като ранг в индийската армия), след това станах лейтенант, като на всеки две години можеш да държиш курс за повишаване на чина. В зависимост от това как се представяш в службата, командването решава дали да бъдеш повишен в чин и да растеш в йерархията на военните. Участвах във всички сблъсъци между Индия и Пакистан като командващ батальон, в годините 1965-а и 1971-ва. Когато си с по-висок чин, можеш да командваш не само пехота, както в началото, но и артилерия и танкови бригади. Общо 34 години бях в армията до момента, в който получих предложение да премина в търговската сфера. Работил съм в областта на банковото дело, в корпорации, в публичния сектор и най-накрая реших да се пенсионирам.

- Всъщност, пенсионирането за Вас не е означавало почивка, а ново предизикателство: „Арсенал“ - Казанлък...

- Само няколко месеца след решението ми да се пенсионирам сключих договор с „Арсенал“. Дойдох и ме попитаха дали искам да консултирам фирмата. Първият човек от „Арсенал“, когото срещнах, беше Христо Ибушев, както и Петьо Асенов. Това беше през 2010 година, но в действителност контактите ни бяха от

на. Това предизвика пълна увереност в мен, вземаха под внимание съветите, които им давах, и така започнахме да работим заедно. В началото беше неформално. После Николай Ибушев и Христо Ибу-

Бригадир Равиндер Мета

шев решиха, че е настъпил моментът, когато може да се работи директно на пазарите в Индия. И е най-добре да имаш информация от твоите хора, които са там, на място, отколкото чрез агенции. Така

„Арсенал – 2000“ АД. Благодарение на преводачите се осъществяваше перфектната връзка между индийския и българския екипи.

Индия е много труден пазар. В началото дейността ни имаше своите спадове и висини, но сме се справили във всяка ситуация и офисът се утвърди. Лично аз по всяко време съм получавал подкрепа от топ мениджмънта на фирмата, от административния и техническия персонал, от екипите, които са били изпращани. Станахме не само добри партньори, станахме приятели. Аз ги чувствам по-

вече от семейство. Николай Ибушев ме удостои с тържествена вечеря, на която присъстваха директорите на дружеството. Процесът на предаване на ръководството на нашия офис наистина бе

От ляво надясно: Томас Джордж, бригадир Мета, Пейо Сизов

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

- Ако обърнете поглед към изминалите години на съвместна работа с „Арсенал“, какво виждате?

- Винаги е имало изключително добро взаимодействие между офиса в Индия и „Арсенал“, както между ръководството и мениджърите, така и с всички специалисти, с които са провеждани изпитанията, с преводачите Надежда Костадинова, Донка Пеева, Тодор Георгиев, които впоследствие се присъединиха и към Търговския екип на

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

много вълнуващ. **- Не изпитвате ли тъга от тази раздяла?** - Доволен съм и в същото време ми е мъчно. Срещнах известни личности, особено с промените в правителството в Индия. Но виждам, че има голям потенциал, който може да надмине добрите постижения, които сме имали. Занапред Томас Джордж и екипът ще се грижат за интересите на „Арсенал“. Всеки път, когато идвам в България, се чувствам като вкъщи, а повечето хора, които са идвали в Индия, съм ги посрещал в моя дом. За мен беше голяма чест да посрещна Христо Ибушев и ето сега – и Томас, и Пейо са моето семейство. Съпругата ми винаги казва, че когато пътувам и Томас е с мен, тя е много спокойна, но още по-спокойна е, когато и Пейо е заедно с нас. Казва ми: „Можеш да пътуваш, където искаш...“ С това искам да подчертая какво означават тези хора за мен и за моето семейство.

знаехте за България преди да получите покана от „Арсенал“ и да станете част от екипа на компанията?

- Не знаех много. Когато съм участвал в разни военни операции, за щастие, България никога не е била участник в тях. Видях България, когато започнах да работя за „Арсенал“, и искам да кажа, че това е велика страна, макар и по територия да е малка. Хората са много коректни, отговорни и приятелски настроени.

- Има ли място в България, което особено Ви привлича?

- Харесвам Пловдив. Казанлък, разбира се, който чувствам като свой дом. Петьо Асенов ме заведе в неговия роден край близо до Видин, на Дунав. Аз и моята съпруга посетихме Паметника на връх Шипка, изкачвайки всичките стъпала догоре.

- Каква, според Вас, е тази спойка, която е събрала хора от две далечни и различни по култура и традиции страни, сближила ги е дотолкова, че да станат не само бизнес партньори, но и приятели?

- Имаме много общи думи, които се използват в българския език и в хинди. Макар че не говоря български, аз разбирам някои думи. Езикът на тялото, който ползват българите, говори така, че аз усещам нагласата, настроението, те са толкова изразителни. Усещам, че няма нищо фалшиво и, когато срещна някой в България, който ми се усмихва, зная, че наистина се усмихва.

- Бригадир Мета, какъв съвет бихте дали на младите хора, които са в началото на своя професионален път - кое е най-важното, което не трябва да забравят?

- Когато говорим за професионално развитие, вярването ми винаги е било, особено при младите хора, че трябва да чувстват, че принадлежат към организацията или фирмата. Трябва да приемат фирмата като тяхно семейство, а не като място, където си получават заплатата, прибираще се вкъщи и на следващия ден същото. Трябва да работят и да се държат така, че самата компания да ги иска. Нормално е всеки да иска по-големи приходи и професионално развитие. Ясно е, че трябва да има баланс във всичко. Най-важно за хората, които работят тук, е интересът на компанията, както и компанията дължи на своите работници грижата си за тях.

Юлия Младенова

С любезното съдействие на Пейо Сизов и Донка Пеева

От дясно наляво: Пейо Сизов, Равиндер Мета, Томас Джордж, Донка Пеева, Юлия Младенова

го хора загубиха живота си. Благодарение на баща ми и неговата работа, бяхме от малцината, които имахме осигурена храна на масата, много от емигрантите живеяха в лишения.

След завършване на училище започнах да уча в Колежа по инженерство, но бях

2008-а. След това в Делхи видях с Николай Ибушев и от това време започнах да работя с „Арсенал“. Искам да кажа, че се смятам за голям късметлия да съм свързан с „Арсенал“. Още в началото открих, че културата на хората от тази компания е ясна, прозрач-

действие между офиса в Индия и „Арсенал“, както между ръководството и мениджърите, така и с всички специалисти, с които са провеждани изпитанията, с преводачите Надежда Костадинова, Донка Пеева, Тодор Георгиев, които впоследствие се присъединиха и към Търговския екип на

* Бригадир е висше военно звание, което в индийския военен ранг е между полковник и генерал-майор. В йерархията на Българската армия това офицерско звание е бригаден генерал.

ДИГИТАЛИЗИРАТ ОБЩИНСКИТЕ АРХИВИ НА КАЗАНЛЪК ОТ ПЕРИОДА 1893-1945

Калина Маджарова ръководи Държавния архив в Стара Загора от 2023 година, след проведен конкурс за длъжността. Тя е завършила „Балканистика“ във Великотърновския университет „Св. Св.

ни, след което постъпват в Архива. Документацията за стаж и осигуровки отиват в Националния осигурителен институт. Тези, които имат по закон малък срок за съхранение и подлежат на унищо-

подразделение на Държавна агенция „Архиви“ в страната. Наши потребители са служители от различни културни институции в района, студенти, ученици и научни работници, хора, интересувани се от миналото, т.е. аудиторията ни е разнообразна. Имаме и групови посещения“, обяснява Калина Маджарова.

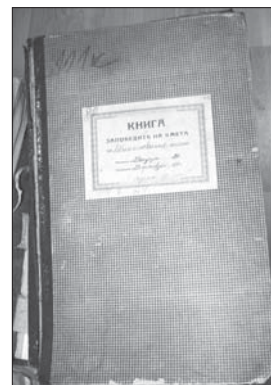
През тази година, по своя инициатива, ученици от 9 А и 9 В клас, група „Род и памет“, на ПХГ „Св. Св. Кирил и Методий“ – Казанлък, с ръководител Николай Марков са посетили Старозагорския архив. Поводът за визитата им е 140-годишнината от създаването на училището. При посещението си учениците са се докоснали до Летописна книга за периода 1912-1915 г., съхранявана във Ф. 741К – Казанлъшко държавно смесено и образцово училище „Св. Св. Кирил и Методий“ – Казанлък, и документи от Ф.1022 – Втора политехническа гимназия

бители и по-ефективно опазване на оригиналите. „Разбира се, това е доста дълъг процес, защото обработката става бавно, а и екипът ни в момента е много малък – само четирима служители. Разбираемо е, че имаме и други ангажименти и затова със сканирането и обработката се занимава само един от нас. Дигитализацията на документи от Градския народен съвет в Казанлък и от другите общински центрове в областта, т.е. за периода на социализма, се предвижда да стане на по-късен етап“, пояснява Калина Маджарова.

Най-старите документи в Старозагорския държавен архив

От учредените документи, които се съхраняват в старозагорските фондове, най-старият е протоколна книга от 1867 г. на читалище „Развитие“ в Чирпан и един султански ферман за

Николай Колев-Босия, дарени от Георги Динков, който има роднинска връзка с известния

Заповедна книга от 1934 година, Шипка, от общинските казанлъшки архиви

български дисидент“, разказва Калина Маджарова. Сред тях е първата му стихосбирка – „Бели Дяръбекирски нощи“, която е машинопис и с ръкописно наснени бележки и дата 27-28 април 1989 г., както и Протокол за претърсване, обиск и изземване от 20 май 1989 г., извършено от служителите на МВР – Стара Загора, в дома на Николай Колев.

„Тази година получихме и едно много ценно за нас дарение, от частна фирма. Осигуриха ни техника, която ще подпомогне хората, посветили се в служба на архивите. Четирите монитора, четирите компютъра, мултифункционално устройство модел HP, както и мултимедия с проектор и екран ще ни бъдат много полезни, особено при обучителните ни дейности и работата ни с различни фирми и институции“, сподели тя.

Всеки дарител получава грамота,

а при постъпления във фонда, се прави и преценка от експертна комисия. Има възможност и за откупване на документи, за което също си има процедура, с която трябва да се обсъбне необходимостта от такава придобивка.

Старозагорският архив е разположен в една от историческите сгради в Стара Загора, която се намира на кръстовището на ул. „Ген. Гурко“ и ул. „Иван Шишман“.

Преди години е била паметник на културата, но този статут към момента е отпаднал. Сградата е достроявана във времето, като старата част е била собственост на известната индустриална и търговска фамилия Шаханови. Те са били едни от големите производители на спиртни напитки. В началото на 20 век се занимават само с търговия и много от членовете на семейството се преселват в столицата. Сега бившият Руски пазар в Стара Загора носи името на Васил Шаханов, който е първият известен представител на фамилията.

Димитър Бахчеванов

Калина Маджарова

Кирил и Методий“ през 1996 г. В Старозагорския архив постъпва през 2017-а. В последните месеци екипът работи по дигитализацията на най-старите фондове – до 1945 г., постъпили от Община Казанлък. Как върви процесът и какви са предимствата при прехвърляне на архивите от хартиен на цифров носител, както и за интереса на казанлъчани към дейността на Държавния архив, разказва г-жа Маджарова.

Архивът в Стара Загора е създаден през 1952 г. към Окръжното управление на МВР. От 1961-а е административно подчинен на Окръжния народен съвет, а от 1988-ма е прехвърлен към Община Стара Загора. От 1992-ра е част от

жение, се обработват и унищожават с протокол, според строго определените правила.

Според вида си, във фонда на Архива има два вида документи – учреденски, които са по-голямата част, и лични. Към януари 2023-та,

В Старозагорския архив и хранилищата му има 3338 архивни фонда.

185 486 архивни единици, 513 частични постъпления, 2465 спомена, и още – снимков материал: фотоси, негативи, стъклени плаки, плакати и филми.

Всички тези носители на информация трябва да се съхраняват при подходящи условия – при определена температура, влажност и т.н. И тъй като фондът е с доста голям обем, използват се и външни хранилища.

Другата основна функция е научно-методическото ръководство и контрол на работата с документите в деловодствата и учреденските архиви.

В архива има читалня, в която се ползват наличните токове справочна литература по история, архивистика и други области на науката – речници, енциклопедии, каталози, документални сборници, периодични издания и др.

„Всеки, който проявява интерес към съхраняването от нас информация, има достъп до нея. Разбира се, има определени стъпки за това – подава се заявление за ползване на определен документ, издават се читателски карти, със срок от един, шест или 12 месеца, като тези карти дават правото да се ползват документи във всички

А в момента, по програмата за дигитализация на архивите, се обработват документите от Община Казанлък за периода 1893-

1945 година. За разлика от Стара Загора, където общинските архиви са унищожени при пожар в средата на 40-те,

В Казанлък документната по възраст документация е напълно запазена

Това са протоколни и заповедни книги, в които са описани какви решения са вземали тогава общинските съветници, какви заповеди са издадени от градската управа и т.н. Те дават информация за обществения, политическия, стопанския и културен живот по онова време.

Процесът по дигитализацията започва с архивите на Община Чирпан, за същия период, която вече е приключила. След сканирането и обработката на тези учреденски фондове, те ще бъдат качени на платформата на Държавна агенция „Архиви“, на която потребителите ще имат пълен и свободен достъп до тяхното оригинално съдържание. По този начин ще се обезпечи и по-доброто опазване на оригиналите, тъй като всяко едно тяхно изваждане носи известен риск от учреденото им. Цифровизацията има за цел точно това – осигуряване на достъп до широк кръг потре-

строителство на църква в село Виден, Павелбанско. От личните фондове, безспорно най-ценни и стари, са спомените на поп Минчо Кънчев от Арабаджиево (Коларово) – емблематична личност, възрожденец, съратник на Левски, дяръбекирски заточеник и енциклопедична личност за времето си. „Той е и автор на книгата „Видрица“, в която до голяма степен са описани личните му спомени, които се съхраняват при нас“, допълва ръководителят на архива в града на липите.

Попълването на личните фондове най-често става чрез дарения. „Близки на бележити личности преда-

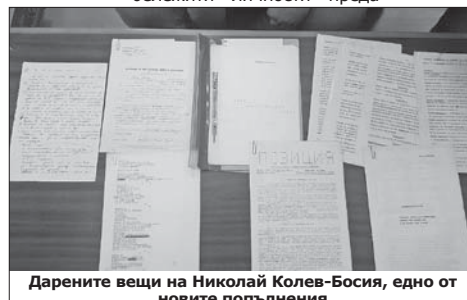
Старата част от Старозагорския архив се помещава в къщата на Шаханови

Спомените на поп Минчо Кънчев са най-старите лични документи, съхранявани във фондовете

Главно управление на архивите при МС. От 1978 до 2010 година е със статут на дирекция, а от 2010-а е отдел към Регионалната дирекция „Архиви“ – Бургас.

Основната задача на всички звена от системата на Държавна агенция „Архиви“ е да осъществява подбора, регистрирането и обработването на документи от общинските и областната администрация, държавните и общински институции, организации, както и на значими личности от местно значение. Според българското законодателство, за всеки документ, издаден на територията на страната, има определен срок за съхранение. Например, всички учреденски и финансови документи се съхраняват 20 годи-

Дарените вещи на Николай Колев-Босия, едно от новите попълнения

ват документи, свързани с живота им, като последните такава сме получили за поета Стойчо Стойчев – от съпругата му Таня Стойчева. Това са дипломи, статии, стихове и публикации. Получихме и документи на покойния

вайт документи, свързани с живота им, като последните такава сме получили за поета Стойчо Стойчев – от съпругата му Таня Стойчева. Това са дипломи, статии, стихове и публикации. Получихме и документи на покойния

„АРСЕНАЛ“ АД - Казанлък**Предлага работа**

В заводите на дружеството в Казанлък и Мъглиж и в новия си завод в Стара Загора

Средна работна заплата над 2200 лева, допълнителни стимули, широка гама социални придобивки

Средната работна заплата в Завод 3 и Завод 4 на „Арсенал“ АД е над 2450 лева. За всички новопостъпили в тези заводи се предоставят допълнителни финансови стимули

Търсят се:

- * Конструктори
- * Инженери - производство
- * Електромонтьори
- * Машинни монтьори
- * Машинни оператори ММ с ЦПУ
- * Монтьори поддръжка инсталации и оборудване
- * Настройчици ММ с ЦПУ
- * Окачествители, производствен контрол
- * Стругари
- * Фрезисти
- * Шлайфисти
- * Шлосери

Свободните работни позиции могат да се видят на фирмения сайт:

<https://www.arsenal-bg.com/jobs> Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от **Офис № 1 „Пропуски“** на Централния портал в гр. Казанлък **от 07.00 до 17.00 часа** или от **Офиса в гр. Стара Загора, намиращ се на бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.** Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com, да бъдат подадени в **град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100 - Офис № 4**, или в **Офиса в гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.**

Работно време на Офис № 4 в Казанлък: **всеки работен ден.**
Работно време на Офиса в Стара Загора: **всеки работен ден от 9.00 до 18.00 часа, в събота – от 10.00 до 14.00 часа.**

Тел. за контакти: +359 882 987799, +359 882 987754,

+359 431 57 747, +359 431 57 072;

E-mail: kadri@arsenal-bg.com

**„АРСЕНАЛ“ АД
Казанлък****Търси да назначи**

- Инженер-конструктор - Машинен инженер;
- Инженер - Ремонт на машини и оборудване;
- Електроинженер - КИП и А;
- Инженер - Хидравлика и пневматика;
- Инженер - Автоматизация на производството;
- Инженер - Химик;
- Инженер - Електроника.

Желаещите да кандидатстват могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от **Офис № 1 „Пропуски“** на Централния портал на дружеството - Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, или в **Офиса на „Арсенал“ АД в Стара Загора - бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.**

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com

или подадени в посочените офиси в Казанлък и Стара Загора.

Позициите, за които „Арсенал“ АД търси работници и специалисти, са публикувани на фирмения сайт: <https://www.arsenal-bg.com/jobs>

Тел. за контакти: 0882987799; 0882987754; 0431/57747;

e-mail: kadri@arsenal-bg.com

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

**търси да назначи за нуждите на
Инструменталния завод работници по следните професии:**

Телефон за контакти: 0885 079 187

1. Шлайфист;
2. Стругар;
3. Фрезист;
4. Шлосер-инструменталчик;
5. Координатчик.

- Изисквания:
- Завършено средно образование;
- Умения за самостоятелна работа по професията.

**„АРСЕНАЛ“ АД Казанлък
Търси да назначи**

Висококвалифицирани инженери със следните специалности:

- ИНЖЕНЕР КОНСТРУКТОРИ
- ЕЛЕКТРО ИНЖЕНЕРИ
- ИНЖЕНЕРИ АВТОМАТИЗАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВОТО
- ИНЖЕНЕРИ ЕЛЕКТРОНИКА
- ИНЖЕНЕРИ МЕХАТРОНИКА И АВТОМАТИЗАЦИЯ
- ИНЖЕНЕРИ ТЕХНОЛОЗИ
- ТЕХНОЛОГ ПРОГРАМИСТИ
- СОФТУЕРНИ ИНЖЕНЕРИ
- ИНЖЕНЕРИ МЕТРОЛОГИЯ И ИЗМЕРВАТЕЛНА ТЕХНИКА
- ИНЖЕНЕР-МЕХАНИЦИ
- ИНЖЕНЕР-ХИМИЦИ
- ИНЖЕНЕР-МЕТАЛУРЗИ

„Арсенал“ АД предлага:

- Индивидуален план за развитие - изградете своята кариера и израствайте професионално във всеки отдел на компанията;
- Индивидуален път на обучение, определен от Вашия тим;
- Персонално възнаграждение на трудов договор;
- Еднократен бонус „Нов служител“ на стойност до 8000 лева;
- Месечен целеви стимул за новопостъпил служител в размер на 500 лева;
- Месечна бонусна система, свързана с индивидуалното представяне до 40 % от определеното възнаграждение;
- Бонус за стаж в компанията;
- Празнични бонуси, всеки в размер на 200 лева;
- Ежемесечна сума за покриване на 100% разходи за наем на жилище;
- Ежемесечни ваучери за храна на стойност 200 лева;
- Субсидирано столово хранене;
- Безплатна почивка на море;
- Осигурен транспорт;
- Безплатен паркинг.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД:

www.arsenal-bg.com/kadri, да ги получат от **Офис 1 „Пропуски“** на Централния портал на дружеството в гр. Казанлък от 07.00 до 17.00 часа или от **Офиса в гр. Стара Загора, намиращ се бул. „Цар Симеон Велики“ № 118.**

Попълнените документи могат да бъдат подадени в гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис 4 - всеки работен ден, или в **Офиса в Стара Загора - всеки работен ден от 9.00 до 18.00 часа, събота – от 10.00 до 14.00 часа.**

Документите могат да се изпратят и на e-mail:

karieri@arsenal-bg.com

За повече информация: тел. 0885332535; от 08.00 до 16.00 часа, всеки делничен ден

**ФК „АРСЕНАЛ – 2000“
ПРИЕМА ДЕЦА И ЮНОШИ**

Клубът предлага прекрасни условия за тренировки, обновена спортна база, осигурена екипировка, чудесно поддържан фирмен стадион „Арсенал“.

**За информация и записвания:
0882474101, Станислав Пехливанов**

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от **Офис № 1 – Пропуски, на Централния портал, от 07.00 до 17.00 часа.**

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в **град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4.**

Работно време на офиса: всеки делничен ден.

Тел. за контакти: 0431/57747

Нов дом за читалище „Енинче“ с подкрепата на „Алтернативата на гражданите“

„Генералният директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев, е човек, който в пълна степен отговаря на понятието „съвременен възрожденец“, казва председателят на Народно читалище „Енинче-2022“ Мария Игнатова. Читалището е съвсем младо – наскоро то закръгли своята първа година. Идеята за него се ражда от реализацията на идеята на Община Казанлък за детска Академия за таланти в с. Розово, споделя Игнатова. По примера на Академията, тя решава да направи нещо и за децата на Енина – там, в родното им населено място под Балкана. Поощрена е от кмета на селото Димитрина Дончева. Деца и родители от Енина, също са ентузиастични и така „Енинче-2022“ тръгва по своя път към сърцата на местните хора.

За осъществяване на читалищните дейности обаче е нужна и материална база. Игнатова прави постъпки пред общинските власти и с решение на Общински съвет – Казанлък, се предоставя на НЧ „Енинче-2022“ вторият етаж от сградата на Кметството в селото. Мария Игнатова започва работа по подготовка на залите, които имат нужда от сериозно обновление и точно тогава идва подадената ръка за подкрепа от страна на генералния директор на „Арсенал“ инж. Николай Ибушев и на групата в местния парламент „Алтернативата на гражданите“. „Ние ще ви помогнем, бъдете спокойни за базата си!“, казва инж. Ибушев на Игнатова. Работата започва да кипи и няколко месеца по-късно вторият етаж на Кметството придобива нов облик.

Обещанието е изпълнено и базата е неузнаваема

Стените са шпакловани и боядисани, във всички помещения са поставени нови, съвременни осветителни тела. Подменени са и всички врати на стаите с нови, интериорни. Санитарните помещения са изцяло със съвременно оборудване. Старият паркет е издиглен и заздравен и вече е с перфектен външен вид. Реновирането на етаж, в който има две големи зали и няколко по-малки, подходящи за репетиции на танцовите състави, арт работилници, курсове в интерактивна среда и административни нужди, е завършено в средата на месец ноември. Предстои официалното му откриване.

Обновяването на базата на НЧ „Енинче-2022“ е резултат от финансовата помощ на „Арсенал“ и на Коалиция „Алтернативата на гражданите“, чийто основател и ръководител е инж. Николай Ибушев, както и на неговата чисто лична подкрепа. Реализацията на инициативата е успешна и дава повод на

председателя на читалището Мария Игнатова да разпо-

НЧ „Енинче“ на празника Еньовден

нае точно в това възрожденския български дух.

„Искаме да изкажем нашата благодарност към г-н Николай Ибушев, на общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“, на „Арсенал“ АД, на всички фирми, участвали в ремонта, за голямата помощ, която ни оказаха и ни осигуриха прекрасна среда за работа. Изказваме благодарност и на кмета на Енина Димитрина Дончева и нейния екип, които ни подкрепят и помагат!“, споделя председателят на настоятелството на най-новото читалище в общината.

Мария Игнатова също е с арсеналско професионално потекло. Тя е от инженерите, участвали в иновативните фирмени разработки от средата на 80-те, реализирани в тясно сътрудничество с Япония, по известния от онова време съвместен договор с „Арсенал“. От близо три десетилетия насам инж. Игнатова развива свой бизнес, но е сериозно изкушена и от работата в полза на обществото.

След като е извървяна цялата процедура по основаването, само след година време

НЧ „Енинче-2022“ вече има дори собствени приходи,

които позволяват, освен от членски внос, читалището да финансира инициативите си и със собствени средства. Първата радост за децата, събрани тук, е Коледната работилница точно преди една година. Те изработват картички, коледни играчки и курабийки, които предлагат на кокетни щандове вечерта, когато в Енина се палят светилниците на Рождественската украса, която също е осигурена основно с дарителството на „Арсенал“, „Алтернативата на гражданите“ и семейството на инж. Николай Ибушев.

Енинци са повече от отзивчиви и така детският Коледен базар на „Енинче“ набира свои благотворителни средства.

„Като цяло, нашата работа е насочена както към развитието на децата и подрастващите, така и към възрастните“, казва Игнатова. Тя е убе-

дена, че допълнителните занимания ги правят по-богати

и свободни в реализацията на техните лични качества в живота им занаят.

Тук децата се събират по различни пороводи – и за да плетат мартенички преди Баба Марта, и за Великден, когато се учат да боядисват яйца по стари техники и кичат празнично пролетно дърво пред Кметството, изработват картички и за Международния ден на жената,

като работа по личностното развитие, разширяване на кръгозора, с цел увеличаване възможностите за реализация, също ще намерят място под покрива на реновира-

Великденската украса

8-и март. Децата усвояват различни ръчни техники и умения, каквато е и една от целите на читалището – да поддържа традиционните български обичаи, познати и практикувани в миналото във всеки дом. За идеите на читалищните работилнички помагат още майсторката на занаятите Нора Паскова, „Феята на сладкишите“ от Енина Деляна Балканска и познавачката на декупажната техника Елеонора Нешкова. Материалите за тези дейности са осигурени с читалищни средства. Към читалището се създава нова формация за народни танци, ръководена от Динко Данков.

През новия сезон танцьорите ще репетират в обновената зала

– просторна, с паркет и голямо огледало по професионалните правила. Тук ще играят и деца, и възрастни. Стилана Кирева ще събира в ремонтнираната зала и изкушените от движението на Канго Джъмплс – своеобразна тренировъчна кардиосистема, за която се ползват специални обувки за отскок. Към това също има интерес – новата зала вече е готова и чак с нетърпение желаещите да тренират.

В другата голяма зала Игнатова планира да се настанат децата и водещите на арт работилниците по изкуства и занаяти. За нея тя предвижда уникален интериор, в духа на заниманията. Този сезон ще стартират школи по живопис и приложни изкуства.

Слънчевата, изцяло южна зала, ще бъде устроена като компютърен кабинет за обучение по първоначална грамотност и програмиране. Залата е технически оборудвана с условия за поставяне на видео и интерактивна стена.

В залите на читалището през този сезон се очакват и нови дейности – начален курс по фотография за всички възрасти, стартово обучение по финансова грамотност за подрастващи, занимания по ментална математика, съставяне на Клуб „Млад изследовател“, който да насочи децата към роботиката и изкуственния интелект. Ще има и обучение за работа с дронове. Малко познати за читалищната сфера дейности,

идва всеки, независимо от това къде на територията на общината живее“, обяснява читалищният председател и подчертава, че читалищните активности през изминалата една година не се ограничават единствено в работата с деца и младежи. Има подкрепа и от „третата възраст“ в Енина, и от активните, работещи хора.

Заедно с Клуб на пенсионера отбелязват „Бабинден“ и смаяват гостите на газдопешния Фестивал на розата с уникални вариации на местните питки, пениерли и сладки баницы по време на изложението „Хлябът на българина“. А Мария Игнатова изнася за всички, като отива с пълна кошница собственоръчно изработени от нея хлебчета, овкусени с 16 подправки и оформени като малки рози. После идва магичният Еньовден, посрещнат по изгrev в полите на Балкана над Енина, където жените събират билки за цветната арка на площада. Празникът е изцяло по правилата на обичаите, предадени през поколенията и се харесва на хората.

Първите местни кулинарни конкурси, организирани от „Енинче-2022“, са в духа на енинските традиции. Не е тайна, че тук от стари времена се произвеждат най-добрите мезета в Казанлъшко. Затова читалището провежда свой тематичен конкурс. Победител в първия конкурс стана арсеналският строител инженер от отдел „Проектиране, инвестиции, строителство“ Димитър Димитров, преборвайки останалите 17 участници. Той печели състезанието със стара семейна рецепта за домашно филе с местни билки. Още по-голям е интересът към първите конкурси за нашенски питиета – вино и ракия, където са при-

Коледната работилница в действие

ните помещения.

Традиция и модерност

Като цяло, идеята на читалищното настоятелство е да създаде едно модерно и интересно за подрастващите място. Децата вече са привлечени от показаното през първата година – празникът за Деня на детето с богатата си програма, с рисунките на асфалт, с многото игри и подаръци.

„Нашите врати са отворени за всички. Тук може да

влечени като жури доказани дегустатори.

За Празника на Енина, преминал наскоро, дейците на „Енинче-2022“ посрещнаха скъпи гости, сред които и своите приятели от „Алтернативата на гражданите“. Поздравите и приветствията с „Добре дошли“ бяха придружени със солени и сладки кулинарни изкушения, изработени с любов и желание от енинци.

Диана Рамналиева

ИНЖЕНЕР МИЛЕН ДУНКОВ:

НАШИТЕ СТУДЕНТИ СА ОТДАДЕНИ НА ЗНАНИЕТО

Инж. Милен Дунков е за втора поредна година хоноруван асистент в Техническият колеж в Казанлък към Технически университет – София. В „Арсенал“ АД постъпва през 2017 г. с диплома на икономист. Тъй като преди това е завършил казанлъшкия Механотехникум, Милен Дунков намира в „Арсенал“ своя нов шанс за бързо професионално израстване в областта на техниката. Затвърждава го и след дипломирането си в същия колеж, където вече втора учебна година преподава.

За своя нелек път към успеха и удовлетворението от професията, инж. Дунков разказва в навечерието на Деня на българските студенти, 8 декември.

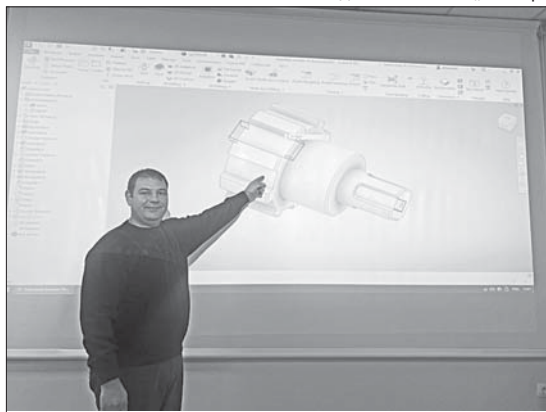
– Честит 8 декември, инж. Дунков! Вашата лична житейска пътека в студентския живот се оказва уникална – идвате в „Арсенал“ преди 7 години от съвсем различна сфера и вече сте не само дипломиран инженер, но и хоноруван преподавател в Колежа в Казанлък към ТУ-София. Как стана това толкова бързо?

– Благодаря! Животът ми ме остави в такава ситуация, че още докато завършвах средното си образование, трябваше да поема семейния бизнес. В края на училище, поради здравословни проблеми на баща ми, се наложи да поема отговорността. Това не ми попречи да завърша с отличен успех, но пренебрегнах съветите на близки и приятели за следване във висше учебно заведение. Постъпих на редовна военна служба, която тогава беше задължителна, а после вече имах добре платена работа и следването отпадна от дневния ми ред. Но не завинаги! Когато в Казанлък бе открит филиал на Киевски Славистичен университет, записах и завърших „Счетоводство и контрол“, което точно отговаряше на сферата на семейния бизнес. Но се оказа, че счетоводството изобщо не ми е интересно. Нещата в живота се променят и 20 години по-късно бизнесът, който развивах, вече не беше така печеливш. Наложих да се преориентирам в професионално отношение и реших, че трябва да подам документи във фирмата – най-голям работодател в региона, „Арсенал“ АД. Тръгнах от началото. Започнах като оператор на ММ с ЦПУ в Завод 1, цех 120. Новата сфера ме провокира да започна търсенето на информация относно машините и естеството на работа. Основните ми източници бяха старите работници и интернет. Но знаех, че е нужно повече. Затова, когато разбрах, че се открива Технически колеж в Казанлък, въобще не се поколебах да се запиша, което се оказа нов шанс и ново начало за моето професионално развитие. Стипендиантската програма на „Арсенал“ АД за студенти в Техническият колеж

много спомогна за това мое решение. Дисциплините, които изучавахме, ми бяха изключително интересни и особено тези от тях, свързани с компютрите – моделиране и програмиране. Още след завършване на първи на курс реших, че ще продължа висшето си образование в магистърска програма и бях много щастлив, че Инженерно-педагогическият факултет в Сливен организира та-

ности, работещ в толкова динамично развиваща се фирма, и в същото време – на университетски преподавател?

– Благодарение на обучението, което предприех за повишаване на квалификацията си, получих възможността за по-добро кариерно развитие в „Арсенал“ АД. От началото на месец май 2019 г. приех задълженията на „Експерт

Милен Дунков като преподавател в Технически колеж - Казанлък

кова обучение по примера на Технически колеж – Казанлък.

– И станате не само магистър, но и преподавател. Каква беше причината да изберете преподавателския път в академичния състав на Техническият колеж – Казанлък? Някой насочи ли Ви, че това ще бъде успешно за Вас?

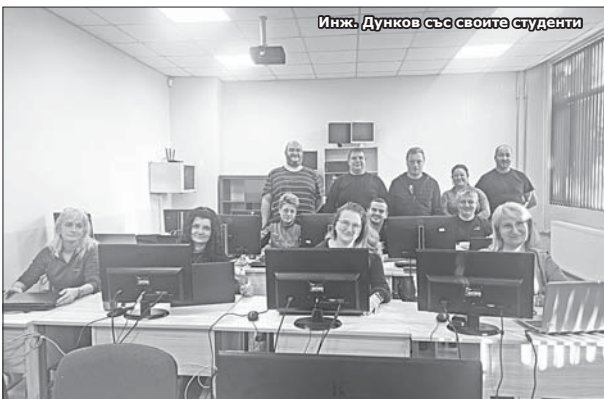
– След като се дипломирах в Техническият колеж, получих предложение от доц. Пламен Угринов за преподаване. Тогава все още ми предстоеше магистратура, затова не обърнах особено внимание на предложението. В първата година от магистратурата споменах на доц. Венцислав Димитров за отпразненото ми предложение. За моя радост, получих голяма подкрепа от негова страна с уверение, че ще се справя с тази задача. Да си призная – ситуацията, че трябва да изпълнявам професионалните си задължения в „Арсенал“ АД, да уча и да преподавам в същото време, беше сериозно предизвикателство. Но след като завърших магистратурата си, приех предложението да ставам хоноруван преподавател и да водя упражненията по дисциплината „САМ програмиране на машини с ЦПУ“. И така, вече съм част от академичния състав на Колежа в Казанлък към ТУ-София. Продължавам в тази посока без колебание и в момента съм в процес по избор на тема за дисертация. След това, вече придобил академична степен „доктор-инженер“, ще мога да бъда и щатен преподавател.

– Работата Ви в „Арсенал“ е отговорна и с ръководни функции. Как съчетавате ангажиментите си за инженер с големи отговор-

яденето. Така е. Почти всяко момче е запленило от техниката. Още от средното си образование в ТМЕТ „Иван Хаджиенов“/днес Професионална гимназия/, бях увлечен по техническото знание, което се затвърди у мен, като нагласа и убеждение, докато бях студент. Защото справянето с обучението и интересът ми към тематиката спомогнаха за решението ми в каква насока искам и мога да се развивам, каква да бъде професията ми.

– В работата си с казанлъшките студенти по машиностроене имате малък опит, но все пак, показателен. Какви са студентите, обучаващи се в Техническият колеж, какво ги мотивира?

– Студентите, на които вода упражненията, са много любознателни и готови да научат всичко, което им преподавам. Не се отказват при среща с трудност, а се опитват да я разрешат с моя помощ. Предложих им и те се съгласиха да правим и онлайн упражнения, за да могат да видят предварително следващото ни упражнение, да се готвят по-ефективно. Въпреки тяхната ангажираност на работещи хора, на занятията и след работа присъства почти целият курс. Мотивирани са да завършат успешно обучението си, за да получат нужните знания и умения за кариерно развитие във фирмите, в които работят. Моят опит в „Арсенал“ доказва, че това е абсолютно възможно.

Инж. Дунков със своите студенти

преподавател. Но съм изключително удовлетворен от това, че със студентите работим добре и те наистина получават така нужните им нови знания и умения. Това, че предавам част от знанията и опита си на други хора, ми дава сили и желание да продължавам.

– Човек се ражда с някакви способности, дар от Бога. Невинаги, обаче, разпознаваме навреме онова призвание, за което сме родени и което ще ни направи успешни. При Вас откога е това влечение към техническото знание и кога решихте, че то ще Ви заведе към Вашата професия и успешна реализация?

– Казват, че апетитът идва с

и практиката е незаменим бонус в трупането на ценен професионален опит. С какво при Вас работата на преподавател помага на задълженията Ви в „Арсенал“ и обратното – как ежедневните задачи в КАПП са полезни за работата Ви на преподавател?

– Определено това, че съчетах теория и практика, ми помогна много по време на обучението ми в Колежа. На предишното ми работно място естествено на работа беше такава, че трябваше да разчитам чертежи и технологии за произвеждане на изделия. На сегашната ми позиция проектирам самите изделия, обмислям технологията за производство и изготвям технически чертеж. Този професионален опит много ми помага при преподаването. Общуването със студентите е друг ценен опит, който придобивам, защото те също работят в производството.

– Какво трябва да знае един млад човек, който се записва да учи точно тук, в казанлъшкия Технически колеж, за какво трябва да е подготвен?

– Трябва да има само желание да научи колкото се може повече. Подготовката в Колежа е на много добро ниво. Учебната база се обновява и разширява всяка година. Преподавателите са много добри специалисти и доказали се професионалисти. Студентът в Колежа трябва да е подготвен за упорит труд и себеподдаване през трите години на следването си.

– Разпознавате ли себе си във Вашите студенти?

– Разбира се. Спомням си как аз бях на тяхното място и се вълнувах от предизвикателствата покрай следването. Искам да пожелая на всички студенти, обучаващи се в Колежа на ТУ-София, базиран в Казанлък, весел празник!

– С какво днешният 8 декември е по-различен за Вас?

– Казват, че щом си бил студент, продължаваш да празнуваш 8 декември цял живот. В този ред на мисли, за мен това е 22-ри студентски празник, защото

записах първото си висше образование през 2002-ра. Но вече втора година за мен е по-различно, защото колежите, с които и днес ще празнувам, вече не са мои студенти, а мои ученици. И днес отново ще си пожелаем много общи успехи в нашата цел за придобиване на нови, и нови, знания, за които съм убеден, че ще бъдат изключително полезни в тяхната бъдеща работа и професионално развитие. Още веднъж – весел празник на всички студенти, обучаващи се в Колежа! Нека бъдат все така отдадени на следването си. Пожелавам им успешно завършване и добра професионална реализация!

– Съчетаването на теорията

Диана Рамналиева

БЪЛГАРСКИТЕ НАРОДНИ ИНСТРУМЕНТИ

Народните музикални инструменти, независимо от произхода им, са дълбоко свързани с бита на нашия народ. Свирачи – изтъкнати майстори, е имало в почти всяко селище. Те са били на особена почит, без тях не е минавало нито едно празненство. И днес народните музикални инструменти са неделима част от българското фолклорно изкуство. Някои от тях са характерни за почти цялата територия на България, а други – за отделни фолклорни области. В зависимост от звукоизличането се разделят на три групи:

1. Струнни, които от своя страна се делят на лъкови – гъдулка, гусла, и дрънкови – различни видове тамбури; 2. Духови – кавал, гайда, дудук, двоянка, окарина, зурна и др. 3. Ударни – тъпан, тарамбука, дайре, чанове и др.

Повечето от народните инструменти са духови. Смята се, че първооткривателите на лъковите музикални инструменти за кавал, гайда, гъдулка, тамбура и тъпан.

Във в. „Трибуна Арсенал“ представяме някои от най-популярните народни инструменти.

Цафара. Това е малък балкански дървен духов народен музикален инструмент от рода на овчарската

та свирка и кавала, но с по-висок звук и остър тон. У нас цафарата е характерна само за Северна България. На Балканите е разпространена в Гърция, Северна Македония, Албания и югоизточна Сърбия. Този инструмент, с дължина 25-30 см, има ограничени възможности – максимум 2 октави. На цевта има шест пръстови дупки без резонаторни отвори, в последно време се правят 7 отвори за пръстите. Изработва се лесно – от ясен, дрян, явор, габър и др., затова в миналото е имала широко приложение. Цевта се изработва от дърво, метал или пластмаса.

Окарина. Окарината е дървен глинени духов народен инструмент с дължина 12-15 см. Произходът на думата е латински, означава малка птица. Има различен брой

отвори. Разпространена е по целия свят, а у нас – предимно в Северозападна България. Колкото е по-малка окарината, толкова звукът е по-висок. По-голямата окарина издава по-тих и приглушен звук.

Двоянка. Този инструмент е предпочитан от овчарите. Според преданията, някои научавали стадата си сами да тръгват на паша под звука на една мелодия, а да се прибират – под звука на друга. Често двоянките огласяли с мелодиите си традиционните

селски хора. Българската двоянка представлява двойна флейта (кавал), направена от парче дърво, през което са издълбани две успоред-

ни цеви. Дълга е около 30-40 см, най-често се изработва от ясен, слива, круша, дрян или орех. Основната мелодия се свири на дясната цев (гайдунница), снабдена с шест отвора. Понякога на обратната страна има и седми отвор. Лявата цев (ручилото) изкарва един-единствен нисък тон, който служи за акомпанимент и създава характерния за инструмента двуглас. Двоянката е най-разпространена в Северна България. Среща се и в Трънско, Кюстендилско, Драгоманско и Самоковско.

Дудук. Той е предимно солов инструмент, състои се само от една част – дървена тръба, дълга 25-40 см с 5, 6 или 7 отвора. В горния край има специален наустник. Дудукът звучи доста различно в различните регистри – слабо и неустойчиво в ниския, меко и звучно в средния. В Северозападна България, където е широко раз-

пространен, се среща в различни размери, на него се свирят бавни, бързи и много бързи танци в 2/4. Дудукът е много разпространен и в Тракия и Шоплука.

Чан. Чанът е музикален перкусионен инструмент от групата на звънците. Има конусовидна форма. Обикновено се изработва от сплав на мед, цинк и калай в съотношение 6:1:1 и малко сребро за по-добро звучене. Използва се в българския фолклор при танците на кукерите и като сигнален инструмент при домашните животни. Поредица от много чанове се нарича дюзия.

Гусла. Гуслата е музикален инструмент с една струна – сноп от здрав усукани косми от конска опашка, на която се свири с лък. Изработва се изцяло от дърво, формата ѝ е крушовидна – с дълъг и тънък гриф. Вместо резонаторна дъска има опъната животинска кожа. Главата на гуслата е с богата художествена украса, най-

често се изобразяват кон, овен или птица глава. Този инструмент има старославянски произход. Археологически находки на гусли са датирани към 12 век в Полша. Много писмени извори

дават сведения за използването на гуслата по българските земи. През X век Презвитер Козма споменава гуслата в "Слово против богомилската ерес". В Националния етнографски музей в София се съхранява гусла, на която са надписани годината на изработката и името на майстора – 1891 г., майстор Стой.

В Банско инструментът се нарича "виула" от "виулица", т.е. оплаквачка. С времето гуслата отпада от народната практика – вероятно заради ограничените си звукови качества. Изместена е от гъдулката, която бързо се разпространява на Балканите.

Тарамбука. Този музикален перкусионен инструмент е от групата на мембранофоните. В миналото тялото му е било глинено с формата на ваза без дъно. На едната страна се е опъвала кожа, най-често агнешка, с помощта на стегнати въжета. В днешно време тарамбуката има метален корпус с формата на чаша и два отвора, както на по-широката и опъната мембрана от естествена кожа

или от пластмаса, с която се постига по-голямо разнообразие в дебелината. При свиренето на тарамбука има три основни стила: балкански, турски и арабски. В България инструментът е най-популярен в Македонската фолклорна област. Звукоизличането става с ръце, без палки. Изпълнителите на тарамбука използват редица видове удари: с цяла ръка; само с пръсти; удари на различни места по кожата, по обръча, по корпуса на инструмента, както и комбинации от всички.

Кавал. Кавалът е стар тракийски музикален инструмент, от групата на дървените духови инструменти. Среща се почти навсякъде в България, неразделна част е от фолклора на Тракия, Лудогорието и Добруджа. Има

близокоизточни инструменти от Узбекистан и Казахстан. Пригодена е повече за домашни празници, сполучливо съпровожда и песни, понякога и сватби. Тамбурата е двугласен инструмент. Има крушовиден корпус, изработван от явор или круша, с дължина 22-45 см. Горната дъска

Кавалът се изработва от дрян, бадем, кайсия, чимшир. Познати са няколко вида кавали, най-често използваните са РЕ, ДО и СИ бемол кавалите.

Гайда. Гайдата е духов и мехов музикален инструмент, най-популярният народен инструмент у нас след кавала и гъдулката. В зависимост от размерите ѝ се среща в две основни разновидности – голяма каба и малка джуря. „Каба“ от турски значи „дебел“, „лътен“. В това именно се крие тайната на родопската каба гайда, характерна с ниската си звучност. Гайдата се състои от мех, направен от ярешка или агнешка кожа, главини, духало, гайдунница, пускуни и триставно ручило. Била е основен инструмент при повечето семейни празници, сватби и събори. Среща се в почти всички области на страната, на нея се свирят бавни, бързи

и хоровадни мелодии. Използва се като солов инструмент, за съпровод на народни певци и в оркестър заедно с други инструменти.

Гъдулка. Това е струнно-лъков музикален инструмент с големи звукови възможности. Има крушовидна форма. По отношение на етимологията на наименованието се смята, че славянският корен „гуд“ /от гудеть – свири/ е заимстван от прабългарите. В някои краища на България гъдулката се нарича коланка (Добруджа), гола (Хасковско), кемеце (Западна България, Горна Тракия). Изработва се най-често от черешово дърво, както и от салкми, явор, орех

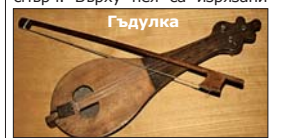
и др. Прави се от цяло парче дърво, което се издълбава. Горната част от овалната форма завършва с разширение, наречено „глава“.

На нея се намират дървените ключове за затягане на струните, които са от 3 до 6. Обикновената гъдулка има 3, а понякога и 4 основни струни. Тонът на гъдулката се получава чрез триене на струните с лък, направен от дърво и конски косми.

Тамбура. Тя е автентичен фолклорен български струнен музикален инструмент, с дълбок тембър, силен, звучен. Има осем или шест метални струни. Разпространен е в цяла Югозападна България. Разпространен е и в Северна Македония и други балкански страни. Сходен е с някои близкоизточни инструменти от Узбекистан и Казахстан. Пригодена е повече за домашни празници, сполучливо съпровожда и песни, понякога и сватби.

Тамбурата е двугласен инструмент. Има крушовиден корпус, изработван от явор или круша, с дължина 22-45 см. Горната дъска

е с дебелина 3 мм и се прави от смърч. Върху нея са изрязани

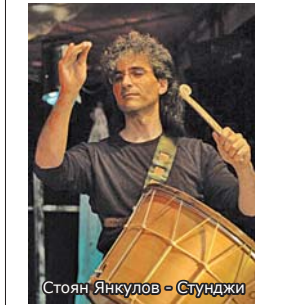
два отвора, има тамбури и с един отвор, но по-голям. Грифът е тесен, като при щигулката, но доста по-дълъг. В горната му част се намират ключовете (чивици, клечки), с които се настройва инструментът. Най-често срещаната тамбура е с 2 двойни струни и 18 позиции на грифа, подредени по полутона-

ви. Струните са метални. Звукоизличането става чрез перце.

Тъпан. Тъпанът е ударен музикален инструмент с неопрелелена височина на тона. Произходът му е арабски, в България е пренесен през Х век. Разпространен е във всички области, с изключение на Родопската, където е слабо застъпен. Представлява цилиндрично дървено тяло с диаметър от 30 до 60 см, а височина от 25 до 50 см, на отворите на които са опънати кожни мембрани, захванати с дървени обръчи и посредством зигзагообразно прекарано през тях въже могат да се обтягат или отпускат.

Тъпанът се поставя на лявото рамо на изпълнителя чрез специална връв.

Звукът се произвежда с удари по кожата посредством дървени палки. Едната е къса и извита в единия си край, нарича се кияк или токмак. Бие се с дясната ръка и отчита такто-

вете и тактовите времена, а малката тънка пръчица се бие с лявата ръка, като се раздробяват отделните дялове.

В зависимост от размера, разновидностите на тъпана са две – малък и голям, който музикантите наричат и даул. В някои села понякога се е играело само на тъпан или на малки състави от тъпани. Една от най-често срещаните грешки е припознаването му с големия барабан, който се използва като част от комплекта барабани в симфоничните и духови оркестри. Макар да изглежда близки на външен вид, разликите в настройването, звука и тембъра са съществени. Това са различни инструменти.

Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Владимир Чучумишев, Янко Запрянов, Добрин Драгнев, Петя Папазова, Иван Иванов. **Редакторски:** Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Невена Атанасова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал": e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: di_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, mvrashkova@abv.bg; Димитър Бахчеванов: 0888 21 01 00